

**دانشگاه آزاد اسلامی
واحد پزشکی تهران**

پایان نامه :

جهت دریافت دکترای پزشکی

موضوع :

بررسی الکترورتینوگرام در افراد مبتلا به Retinal Hemorrhage در کلینیک

قدس طی سالهای بهمن ۸۸ الی بهمن ۸۹

استاد راهنما:

جناب آقای دکتر سیدمحمدمسعود شوشتريان

نگارش:

خاتم دکتر آتنا هادی زاده

شماره پایان نامه : ۴۵۵۷

سال تحصیلی : ۱۳۸۹

Islamic Azad University

College of Medicine

Thesis:

For Doctorate of Medicine

Subject:

Electroretinogram in patients with retinal hemorrhage, Qods

Clinic, 2010-2011

Thesis Adviser:

Dr. Seyyed-Mohammadmasoud Shoushtarian

Written by:

Dr. Atena Hadizadeh

Year : 2011

No. 4557

تقدیم به دو بال پروازم،

پدر و مادر عزیزم که به من درس صبر، ایثار و از خودگذشتگی

آموختند. همچون خورشید روشنایی بخش تاریکی راهم، همچون

کوه تکیه گاه طوفانهای زندگیم، همچون درخت سایه بان خستگی

هایم هستند. چشمهای پر فروغشان نگهبان من و دستهای

پر مهرشان گرمابخش وجودم است. در محضرشان سر تعظیم فرو

می آورم و بر دستان مهربانشان بوسه می زنم.

با تشکر از استاد عزیزم،

جناب آقای دکتر شوشتريان،

که در تمامی مراحل ياریم کردند.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	چکیده فارسی
۳	فصل اول: مقدمه و بیان اهمیت مسئله
۶	فصل دوم: بررسی متون
۴۱	فصل سوم: روش مطالعه
۴۴	فصل چهارم: یافته ها
۴۹	فصل پنجم: بحث و نتیجه گیری
۵۳	فهرست منابع
۵۶	چکیده انگلیسی

فهرست جداول

عنوان	صفحه
جدول ۱ - توزیع فراوانی ولتاژ در دو گروه	۴۵
جدول ۲ - توزیع فراوانی Latency در دو گروه	۴۶

فهرست نمودارها

عنوان	صفحه
نمودار ۱ - توزیع فراوانی ولتاژ در دو گروه	۴۷
نمودار ۲ - توزیع فراوانی Latency در دو گروه	۴۸

بررسی الکترورتینوگرام در افراد مبتلا به Retinal Hemorrhage در کلینیک

قدس طی سالهای بهمن ۸۸ الی بهمن ۸۹

دانشجو: آتنا هادی زاده استاد راهنما: جناب آقای دکتر سید محمد مسعود شوشتريان

شماره پایان نامه: ۴۵۵۷ کد شناسایی پایان نامه: ۱۶۱۸۸۲۰۱۰۱۳۶۱۰

هدف: در این مطالعه به بررسی الکترورتینوگرام در افراد مبتلا به Retinal Hemorrhage در

کلینیک قدس طی بهمن ۸۸ الی بهمن ۸۹ پرداختیم.

روش مطالعه: این مطالعه به صورت یک بررسی مشاهده ای (Observational) توصیفی -

تحلیلی (Descriptive-Analytical) مقطعی (Cross-Sectional) انجام شده است. حجم نمونه

مورد بررسی در این مطالعه شامل دو گروه ۲۵ نفری بود که یک گروه مبتلا به Retinal

Hemorrhage بودند؛ ولی یک گروه نه تنها Retinal Hemorrhage نداشتند؛ بلکه هیچ مشکلی

در بینایی شان وجود نداشت.

یافته ها: میانگین Amplitude در گروه شاهد، ۹۵/۹۲ با انحراف معیار ۱۱/۶۸ میکروولت و در

گروه مورد، ۴۶/۵۶ با انحراف معیار ۱۵/۸۶ میکروولت بود که اختلاف آماری معناداری را بر

اساس آزمون تی مستقل بین دو گروه نشان می داد ($P=0.0001$). میانگین Latency در گروه

شاهد، ۴۲/۴۴ با انحراف معیار ۱/۶۶ میلی سکنده و در گروه مورد، ۶۰/۹۶ با انحراف معیار

۹/۵۷ میلی سکنده بود که اختلاف آماری معناداری را بر اساس آزمون تی مستقل بین دو گروه نشان

می داد ($P=0.0001$).

نتیجه گیری: ثبت شده در الکترورتینوگرام بیماران مبتلا به Retinal Amplitude به میزان معناداری کاهش یافته و Latency ثبت شده به میزان معناداری افزایش می یابد که این بدان معنا است که Retinal Hemorrhage بر روی هدایت عصبی در مسیر Optic Nerve اثر می گذارد و آن را مختل می نماید.

فصل اول

مقدمه و بیان اهمیت مسأله

مقدمه و بیان اهمیت مسئله:

خونریزی شبکیه (Retinal Hemorrhage) از جمله مهمترین مشکلاتی است که در بیماران مبتلا به بیماری‌های مختلف دیده می‌شود و حتی گاهی بدون سابقه قبلی در یک فرد کاملاً سالم رخ می‌دهد. این اختلال در هر سنی دیده می‌شود و حتی در نوزادان به ویژه نوزادان نارس در ۷ تا ۷۵ درصد از موارد دیده شده است. بعلاوه گاهی Retinal Hemorrhage در افرادی که تزریق استروئید به صورت اپیدورال داشته‌اند، گزارش گردیده است. این مسئله گاهی نیز می‌تواند علامتی از یک بیماری و خیم مانند مالاریای مغزی و یا دیابت پیشرفته همراه با رتینوپاتی شدید باشد و لذا شناسایی و درمان به موقع آن از اهمیت به سزاگی برخوردار است. این امر با توجه به اهمیتی که Retinal Hemorrhage از نظر پرتوگنوسنیک می‌تواند داشته باشد، حتی بیشتر نیز می‌شود. روش‌های Objective و Subjective زیادی برای تشخیص آن استفاده می‌شود. اما استفاده از تکنیک‌های Objective معمولاً کارآیی چندانی نخواهد داشت و به کارگیری تکنیک‌های الکترودیاگنوزیس مانند الکترورتینوگرام (ERG) که قابلیت بررسی Subjective دارند، می‌تواند کارآیی بیشتری در تشخیص داشته باشند. الکترورتینوگرام فعالیت الکتریکی یا پتانسیل الکتریکی حاصل از شبکیه است که با تحریک نوری آن حاصل می‌گردد. الکترورتینوگرام تمامیت لایه رتین را اندازه می‌گیرد. به عبارتی ERG که از شبکیه بعد از تحریک نمودن آن بدست می‌آید، یکی از روش‌های الکتروفیزیولوژیک تشخیص اختلالات عملکردی شبکیه است.

این روش بخصوص برای ردیابی بیماریهای مرتبط با رسپتورهای رتین و لایه اپیتلیوم پیگمانته که باعث کاهش پاسخ می شوند، مناسب است.

تحریک با فلاش نوری وسیع است و باعث ایجاد پتانسیل عمل و اضافه شدن آن به پتانسیل استراحت چشم می شود. برای ثبت ERG یک الکترود متصل به کنکاکت لنز روی قرنیه که برای پر کردن فاصله آن با قرنیه از محلول نرمال سالین استفاده می شود و الکترود متفاوت دیگری روی پیشانی قرار داده می شود. سپس شبکیه توسط نور تحریک و ولتاژ کوچکی تولید شده که پس از تقویت روی صفحه اوسیلوسکوپ منعکس می گردد و از تصویر اوسیلوسکوپی عکس گرفته می شود. تحریک شبکیه از نظر علمی در دو حالت یکی پس از عادت به تاریکی Scotopic و یکی پس از عادت به روشنایی Photopic صورت می گیرد. پس از وارد آوردن تحریک نوری ابتدای یک مرحله تأخیر و سپس یک موج منفی بنام موج a ایجاد می شود. موج a نشان دهنده تحریک گیرنده های نوری (سلولهای استوانه ای و مخروطی) می باشد. پس از موج a یک موج مثبت بنام موج b بوجود می آید. با توجه به این که تاکنون مطالعه چندانی بر روی افراد مبتلا به Retinal Hemorrhage انجام نشده است؛ در این مطالعه به بررسی الکترورتینوگرام در افراد مبتلا به Retinal Hemorrhage در کلینیک قدس طی بهمن ۸۸ الی بهمن ۸۹ پرداختیم.

فصل دوم

بررسی متون

بررسی متون (منابع ۱ تا ۸):

آناتومی

چشم (اربیت) (orbit)

حفره کاسه چشم (اربیت) بصورت یک هرم چهارضلعی است. دیواره های داخلی اربیت در طرف راست و چپ موازی بوده، توسط بینی از هم جدا می شوند در هر اربیت، دیواره های داخلی و خارجی با هم زاویه ۴۵ درجه تشکیل می دهند. حجم اربیت در بالغین حدود 30 mm^3 است و کره چشم تنها یک پنجم آن را اشغال می کند و حد قدامی حفره اربیتال را Orbital septum تشکیل می دهند که مانند سدی بین پلک ها و اربیت قرار می گیرد.

دیواره های اربیت دارای مشخصات زیر می باشند:

۱- سقف: عمدتاً از صفحه اربیتال استخوان فرونلتال تشکیل می شود. بال کوچک استخوان اسفنوئید نیز این بخش را تکمیل می کند. غده اشکی Lacrimal gland در حفره اشکی در بخش قدامی خارجی سقف اربیت واقع است.

۲- دیواره خارجی: قسمت قدامی دیواره خارجی از صفحه اربیتال استخوان زایگوماتیک تشکیل می شود. این بخش قوی ترین قسمت اربیت استخوانی می باشد.

۳- کف: صفحه اربیتال استخوان ماگزیلا کف اربیت را تشکیل می دهد. استخوانهای زایگوماتیک و پلاتین نیز در تشکیل این بخش نقش دارند. شایعترین محلی که دچار شکستگیهای Blow out می شود صفحه اربیتال استخوان ماگزیلاست.

۴- دیواره داخلی: از استخوانهای لاکریمال، اتموئید و بدنه اسفنوئید تشکیل می شود. ستینغ اشکی خلفی از استخوانهای فرونتال و لاکریمال و ستینغ اشکی قدامی از استخوانهای ماگزیلا تشکیل می شود، در میان این دو ستینغ، شکاف اشکی قرار دارد که محل قرارگیری کیسه اشکی Lacrimal sac است.

دیوار خارجی اربیت توسط شکاف فوقانی sup.orbital fissure در سقف اربیت و توسط شکاف اربیتال تحتانی inf.Orbital fissure از کف اربیت جدا می شود. رأس Apex اربیت محل ورود تمامی اعصاب و عروق چشمی و نیز مبدأ تمام عضلات خارج چشمی بجز عضله مایل تحتانی است.

خونرسانی اربیت و ساختمانهای آن عمدهاً توسط شریان افتالمیک(اولین ساقه اصلی بخش داخل جمجمه ای شریان کاروتید داخلی) صورت می گیرد. اولین شاخه داخل اربیتال شریان افتالمیک ، شریان مرکزی رتین است(Central retinal Artery). تخلیه وریدی اربیت عمدهاً توسط وریدهای افتالمیک فوقانی و تحتانی انجام می شود. اربیت از بالا به سینوس فرونتال، از پائین با سینوس ماگزیلاری و از داخل با سینوسهای اتموئید و اسفنوئید مجاور است.

کره چشم

کره چشم در افراد بالغ کروی بوده، قطر قدامی خلفی آن حدود ۲۴mm است.

ملتحمه

ملتحمه یک پرده شفاف و نازک مخاطی است که از دو بخش زیر تشکیل شده است:

۱- ملتحمه پلکی Palpebral conjunctiva: سطح خلفی پلک ها را می پوشاند و محکم به

تارسوس اتصال دارد و به پوست و لبه پلک می پیوندد.

۲- ملتحمه بولبار Bulbar Conjunctiva: سطح قدامی اسکلرا را می پوشاند و در لیمبوس با

اپی تلیوم قرنیه امتداد می یابد.

اپی تلیوم ملتحه از ۲-۵ ریف سلول اپی تلیال (استوانه ای مطبق) تشکیل شده است و سلولهای

سطحی اپی تلیال حاوی سلولهای ترشح کننده موکوس می باشند. استرومای ملتحمه از ۲ بخش

آدنوئید (سطحی) و فیبروز (عمقی) تشکیل می شوند . غدد اشکی فرعی(ولفرینگ و کروز) در این

بخش قرار دارند.

خونرسانی شریانی ملتحمه توسط شریانهای پلکی و مژگانی cillary صورت می گیرد و این دو

شریان به راحتی با یکدیگر آناستاموز برقرار کرده همراه با وریدهای همراه خودشان شبکه عروقی

وسيعی را ايجاد می کند. عصب دهی ملتحمه توسط عصب افتالمیک انجام می شود که حاوی رشته

های درد اندرکی است.

کپسول تنون

یک غشای فيروز است که کره چشم را از لیموس تا عصب اپتیک می پوشاند

اسکلرا و اپی اسکلرا

اسکلرا(صلابیه) پوشش فيروز خارجی محافظه چشم است که سفید و متراکم بوده در جلو با قرنیه

و در عقب با غلاف سخت شامه ای عصب بینایی امتداد می یابد. سطح خارجی قسمت قدامی اسکلرا

توسط لایه نازک بافت الاستیک (اپی اسکلرا) پوشیده شده است که دارای عروق خونی زیادی است. این عروق خونی تغذیه اسکلرا را بر عهده دارند. سطح داخلی اسکلرا توسط لایه پیگمان داری پوشیده می شود.

در محل اتصال عضلات رکتوس، اسکلرا حدود 3 mm ضخامت دارد. در سایر نواحی ضخامت آن حدود 1 mm است. عصب دهی اسکلرا توسط اعصاب مژگانی صورت می گیرد. از نظر بافت شناسی ساختمان اسکلرا مشابه با قرنیه بوده، اما به سبب تورژسانس نسبی، قرنیه شفاف است.

قرنیه

یک بافت شفاف است که در ناحیه لیمبوس به اسکلرا متصل می شود. ضخامت متوسط قرنیه در فرد بالغ در وسط 54 mm و در محیط 65 mm و قطر آن حدود $11/5\text{ mm}$ است.

از قدام به خلف قرنیه از ۵ لایه مجزا تشکیل شده است:

- ۱- لایه اپی تلیوم: با اپی تلیوم ملتحمه چشمی امتداد می یابد و ۶-۵ لایه سلولی دارد.
- ۲- لایه بومن (Bowman Layer): یک لایه برون سلول به صورت بخش تغییر یافته‌ای از استرومای باشد.

۳- استرومای: 90% ضخامت قرنیه را تشکیل می دهد و از فیبریلهای کلاژن تشکیل شده است.

- ۴- پرده دسمه (Desements membrane): یک غشای ارجاعی است که به عنوان غشای پایه اندوتلیوم قرنیه معرفی می شود.
- ۵- اندوتلیوم قرنیه: از یک لایه سلولی تشکیل شده است.

Uvea Tract از iris (عنیه)، جسم مژگانی (Choroid) مشیمیه (Cillary Body) تشکیل شده

است این بخش لایه عروقی میانی چشم را تشکیل می دهد.

۱- عنیه (iris)

از امتداد جسم مژگانی به جلو، به صورت سطحی صاف با یک سوراخ گرد مرکزی به نام مردمک

بوجود می آید و اتاق قدامی را از اتاق خلفی چشم جدا می کند. در استرومای عنیه عضلات

اسفکتور و دیلاتور قرار دارند که تنگ و گشاد کردن مردمک را بر عهده دارند. در دولایه پیگمانته

در خلف عنیه وجود دارند. ایریس کنترل مقدار نوری را که به چشم وارد می شود بر عهده دارد

و اندازه مردمک از تعادل بین انقباض عضلات ایریس (تحت پاراسمپاتیک زوج سوم) و

دیلاتاسیون آنها (عصب سمتپاتیک) ناشی می شود.

۲- جسم مژگانی (Cillary Body)

که در مقطع عرضی به صورت سه گوش است. از انتهای قدامی کوروئید تا قاعده عنیه به جلو

امتداد می یابد. زواید مژگانی Cillary Process اپی تلیوم پوشاننده آنها تولید زلالیه را بر عهده

دارند. اپی تلیوم مژگانی از ۲ لایه تشکیل شده است:

۱- لایه داخلی (بدون رنگدانه): دنباله لایه عصبی شبکیه

۲- لایه خارجی (رنگدانه دار): دنباله اپی تلیوم پیگمانته شبکیه

عضله مژگانی Cillary muscle از فیبر های شعاعی، حلقوی و طولی تشکیل شده است:

فیبرهای حلقوی: انقباض این فیبرها سبب آزاد شدن فیبرهای زنول دار شده که خود فشار وارد به کپسول عدسی را تغییر می دهد.

فیبرهای طولی: به شبکه ترابکولار متصل شده ، اندازه سوراخهای آن را تغییر می دهد.

اعصاب حسی Cillary Body از اعصاب مژگانی می باشند.

۳-کوروئید(Choroid)

بخش خلفی Uvea Tract است که بین رتین (پرده بروک و اسکلرا) قرار دارد. کوروئید از سه لایه عروقی خونی، بزرگ، متوسط، کوچک تشکیل شده است بخش داخلی این لایه را choriocapillaries می نامند.

عدسی

یک ساختمان محدب الطرفین بدون عروق و کاملاً شفاف است که ۴ mm ضخامت ۹ mm قطر دارد . عدسی در پشت عنایه توسط لیگامانی موسوم به pzonula که آن را به جسم مژگانی متصل می کند، آویزان است. در قدام عدسی مایع زلالیه و در خلف آن ویتره قرار دارد. عدسی شامل

قسمتهای زیر می باشد:

۱- کپسول عدسی: یک پرده نیمه تراوا است که به آب و الکترولیتها اجازه عبور می دهد.

۲- اپی تلیوم زیرکپسولی: در قدام قرار دارد .

۳- کورتکس عدسی .

۴- هسته عدسی .